

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-08-06

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 8 7

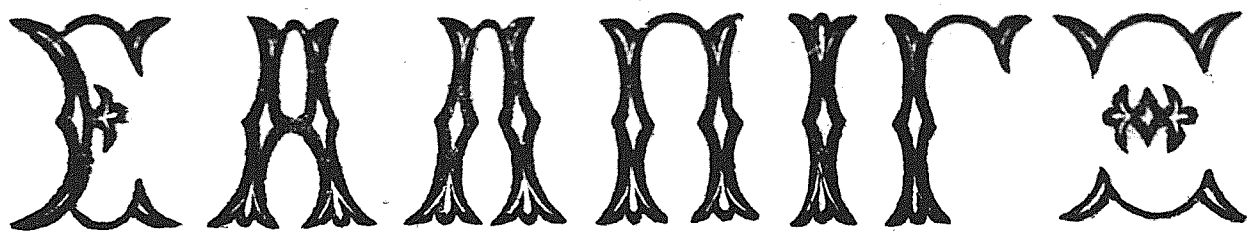
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10422>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωστέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν ταῖς χωρίσις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωστέα. Εὐλοκίαι-
σεις καὶ διατρεβαί κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φυλλοῦ κατα-
χωρίζονται δωρεάν



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ πλεῖστον « Φιλανθρωπία » τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Μαρνέρου δέχεται δι' Ἀλεξάνδρειαν βαρέλλια αἰνου, ἀντὶ ναύλου 2 φράγκων, καὶ χαρῶπι ἀντὶ φρ. 1.75 τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Μετάλλα εὐρίσκεται κινίνη πρώτης ποιότητος, ἐξοδευομένη ἀντὶ 10 μόνον παράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλόμενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς δυνάμεώς της καὶ τῶν καταλλήλων περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς ὁδηγίων καὶ συμβουλῶν.

Κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνὸς ἡμέραν Σάββατον θέλει γένην ἐν τῷ χωρίῳ Φατούλλα ἡ συνήθης πανηγυρίς τῶν ἁγίων μαγάλων Μαρτύρων Ριγένου καὶ Ὁρέου. Εἰδοποιούνται πρὸς τοῦτο ὅπως σπεύσωσιν οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τῶν ἁγίων προσκυνηταί.

ΚΟΙΜΑΣΘΕ
Ἡ
ΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ;
—οἶδοι—

Τὰ πάντα ἤσυχά! Εἰς δλα ἀνάπαυλα!! Γενικὸς καὶ ἀδιάκοπος ὕπνος!!!

Ἡ ἐπιστολή τοῦ ὑπουργοῦ ὡς φύσημα νεκροῦ μᾶς ἐπάγωσε, μᾶς κατέστησεν ἀδρανὲς τὸ σῶμα καὶ μᾶς ἐγαλάρωσε τὰ διανοητικὰ νεῦρα. Μᾶς ἔθηκε φιδὸν εἰς τὸ στόμα μᾶς ἐπνίξε τὴν φωνήν. Ὡς λίθος ἐντὸς λίμνης ἐρίφθη καὶ ἐσίγησαν ὅλοι οἱ βάτραχοι. Θαυμάσιον τὸ στρατήγημα, διότι ἐξαιρετικὸν τὸ ἀποτέλεσμα.

Τί γινόμεθα; Τί διανοούμεθα; Τί ἀπεφασίσσαμεν; Ποῖαι συσκέψεις ἐλαβον χώραν; Τί τέλος πάντων ἔκτοτε ἐγένετο; Οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν! Ἄλλ' ἔάν ὁ καιρὸς ὑπαγορευῇ τὰς ἐξοχὰς καὶ ἀναπαύσεις, ὁ τόπος ὅμως ἀναγκάζει εἰς ἐνεργείας καὶ συσκέψεις, ἡ δὲ φιλοπατρία βιάζει νὰ θυσιάσωμεν τὸν καιρὸν ὑπὲρ

τοῦ τόπου, χάριν εὐχαριστοτέρων ἐξοχῶν καὶ γενικωτέρων ἀναπαύσεων. Ἡμεῖς ἀναπαυόμεθα, ἀλλ' ὁ τόπος οὐδὲμίαν ἀνεσιν ἔχει, οὐδὲμίαν ἀνάπαυσιν εὐρίσκει, ὁ δὲ λαὸς ὑποβλέπει τὰς ἀναπαύσεις μας καὶ θεωρεῖ αὐτὰς ἀκαιροὺς καὶ καταχρηστικῶς γινόμενάς.

Ὁ λαὸς ἀνέθηκε τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίδας εἰς τοὺς ἐξοχωτέρους του, εἰς τοὺς λογάδας του, παρ' ὧν ἐπίσημον ἔλαβεν ὑπόσχεσιν ὅτι διηνεκῶς μέχρις ἀποτελέσματος θὰ κοπιᾶσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ὑποσχέσει ταύτῃ ἀπεσύρθη ἡσυχος εἰς τὸ ἔργον του. Ἡ ἐλπίς τὸν κοιμίζει καὶ ἡ ἐλπίς τὸν ἐξυπνᾷ, μειδιῶσα ἐκείνη, σκυθρωπὸν τοῦτον, τρώγοντα ἐν βαρυθυμίᾳ τὸν μέλανα ἄρτον τοῦ καὶ ἀνυπομότως ἀτενίζοντα πρὸς τὰς ἐνεργείας τῶν ἀναλαβόντων τὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισίν του. Δικαιοῦται λοιπὸν νὰ ἐρωτήσῃ διὰ τῆς πενήθιμου φωνῆς του «κοιμάσθε ἢ ἐνεργεῖτε;» καὶ ὀφειλομένον ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτὴν, πρὶν ἢ ὁ ἀπελπισμὸς τὴν ἐξαγριώσῃ καὶ τὴν καταστήσῃ τρομεράν.

Προὔκειτο νὰ ὑπογραφῇ καὶ ἐπιδοθῇ τῷ Μ. Ἀρμοστῇ ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος. Προὔκειτο καὶ πρόκειται εἰσέτι καὶ θὰ πρόκηται ἴσως ἐπὶ πολὺ, ἐνῶ διὰ πολλοὺς λόγους ἔπρεπε νὰ δοθῇ τοῦτο λίαν ἐνωρίς. Θὰ ἐγένετο ἴσως ἀφορμὴ ἀνταλλαγῆς νέων ἐπιστολῶν μεταξὺ Ἀρμοστοῦ καὶ Ὑπουργοῦ, ἀφ' ὧν θὰ ἐφωτισζόμεθα ἔτι πλέον περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀρχόντων μας καὶ θὰ ἐρρυθμιζόμεν ἐπὶ τῷ κανονικώτερον τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πορείαν μας, χωρὶς νὰ παρεκκλίνωμεν ἐννοεῖται τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ μας. Θὰ ἐγένετο ἴσως ἀφορμὴ ν' ἀνταλλαγῶσιν ἐπιστολαὶ μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ Πρεσβείας, δι' ὧν θὰ ὠρίζετο με-
ταξὺ ἄλλων καὶ ὁ κατάλληλος

καιρὸς, καθ' ὃν δέον ν' ἀπέλθῃ ἡ Πρεσβεία, περὶ τοῦ ὁποῖου πρώτιστα καὶ μάλιστα ἔπρεπεν αὐτὴ νὰ συσκεφθῇ καὶ ἀποφασίσῃ ἀπὸ τοῦδε, καὶ, τέλος πάντων, ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὅσω ἐνωρίτερον δοθῇ τὸ ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος τόσῳ καλλίτερον καὶ ὠφελιμώτερον θὰ ἦνε διὰ τὸ ὅλον ζήτημα.

Ἐάν τὸ ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος φθάσῃ εἰς Λονδίνον πρὸ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ἃς θὰ ψηφισθῇ πίστωσης ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἐλλείμματος τῆς Κύπρου, φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἐγένετο τοῦτο ἀφορμὴ πολλῶν συζητήσεων περὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Κύπρου, ἐκ δὲ τῶν συζητήσεων τούτων πολλὰς θὰ ἐκαρπούμεθα ὠφελείας. Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις, αἰτίνας θ' ἀνηλλάσσοντο ἐν τῇ Βουλῇ μεταξὺ βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν περὶ Κύπρου ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, θὰ ἐχρησίμευον ἡμῖν ὡς στήλαι φωτὸς καθοδηγοῦσαι εἰς μέτρα σωτήρια.

Μ' ἔστον λοιπὸν διαθέσιμον καιρὸν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν, πρέπει νὰ σπεύδωμεν, διότι, ἐκτός τοῦ ὀκτιὰτο γοργὸν καὶ χάριν ἔχει,» ἐκτός τοῦ ὅτι πλεῖστα ὅσα παρόμοια τοῖς ἀνωτέρω, ἀφ' ὧν ὠφελούμεθα, δύνανται νὰ ἦνε ἀποτέλεσμα τῆς σπουδῆς ἡμῶν, ἀποδεικνύομεν πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι δὲν κοιμώμεθα ἀλλὰ γρηγοροῦμεν, ὅτι τὰ δεινὰ τοῦ τόπου δὲν μᾶς ἀφίνουν νὰ ἡσυχάζωμεν, καὶ ὅτι ἀπέναντι τῆς προσπαθείας πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων καὶ θεραπείαν τῶν κακῶν θυσιάζομεν πᾶσαν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν, διηνεκῶς ἐργαζόμενοι καὶ κοπιῶντες ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ὅταν ἦνε ἀποφασισμένον νὰ γένη τι καὶ καταστῇ τοῦτο γνωστὸν, πρέπει νὰ γίγηται ἀμέσως. Ἡ βραδύτης καὶ ἡ ἀναβολὴ εἰς τοιαύτας περιστάσεις παρεξηγουμένη, βλάβη πολλὴ καὶ δυστυχῶς ἢ βλάβη ἀνήκει

εἰς δλόκληρον λαόν. Διατὶ νὰ διδωμεν ἀφορμὴν νὰ χαρακτηρίζωμεθα ὡς ἄνθρωποι ψυχροὶ, δειλοὶ, ἀμφιρρεπεῖς καὶ ἀναποφασιστοὶ; Κατανοοῦμεν ἀρὰ γὰρ τὴν ἐξ ἐνὸς τοιοῦτου χαρακτηρισμοῦ προσγινομένην ἡμῖν ζημίαν καὶ βλάβην;

ΚΑΛΟΣ ΟΙΩΝΟΣ!
ΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΕΚΙΝΗΘΗΣΑΝ!

Εἶδομεν εὐτυχῶς τὰς μεγάλας ἀλευρηχανὰς τῆς πόλεως μας νὰ κάμωσιν ἐναρξίν κινήσεως, μετὰ τῶν μηνῶν ἀργίαν, εἰς τὴν κατεδεδίασεν αὐτὰς ἡ καλοσσιαία εἰσαγωγὴ ξένου ἀλεύρου. Ὅταν τοιαῦται μηχαναὶ τίθενται εἰς ἐνέργειαν, σημαίνει ὅτι ἤρχισεν ὁ γεωργὸς ν' ἀναλαμβάνῃ, διότι ἐγένετο ἀρχὴ ἐξοδεύσεως τοῦ πρᾶγματός του, τὸ ὁποῖον ἡ εἰσαγωγὴ κατεδίκασε νὰ μὴ ἐξέλθῃ τῆς ἀποθήκης του.

Ἀπὸ ἔτους σχεδὸν ἤδη ἐξαγωγή δημοπρατικῶν προϊόντων ἐκ Κύπρου δὲν ἐγένετο. Σίτος καὶ ἀλευρὰ εἰσάγοντο ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου εἰς τοιαύτην τιμὴν ὡς ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν κυπριακῶν πούτων εἰδῶν ἦτο ἀδύνατος. Τίς ἐδύνατο νὰ φαντασθῇ ἐπὶ εἰς τοιαύτην ἀνομιβρίαν καὶ ἀφορίαν τῆς νήσου ὁ σίτος καὶ τὸ ἀλευρον θὰ ἐπωλοῦντο εἰς ἐξευτελειαν τὴν τιμὴν. Τὸ τοιοῦτο ἐχαράποιε πολλοὺς, ἀλλ' ἡμεῖς νομιζόμεν ὅτι ἡ κυρίως ἀφορμὴ τῆς μεγάλης σήμερον ἀνεχείας καὶ δυσυχίας τοῦ τόπου εἶνε τοῦτο.

Οἱ μὲν παραγωγεῖς ἐνδὲ πρᾶγμαται δηλαδὴ οἱ γεωργοὶ ἐπιθυμοῦν ἐννοεῖται νὰ πωλῶσι τὸ προϊόν τῆς γεωργίας τῶν εἰς ὑψηλὴν τιμὴν. Οἱ καταναλωταὶ ὅμως, ὅσον θεθεῖως ἀγοράζωσι τὸν σίτον καὶ τὸ ἀλευρον εἰς χαμηλὴν τιμὴν τόσον εἶνε εὐχαριστημένοι. Ὡς τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν ἐν τῇ περιπέσει ταύτῃ τὰ συμφέροντα συγκρούονται ἢ ὠφέλεια τοῦ ἐνὸς εἶνε ζημία τοῦ ἄλλου καὶ τῆ ἀνάπαυ.

Ἄλλὰ φέρε ἴδωμεν, πότερον εἶνε τὸ συμφερώτερον δι' ἕνα τόπον, ἡ εὐθηνία ἢ ἡ ἀκρίβεια τῶν πρώτων εἰδῶν τῶν τροφίμων;

Ἡμεῖς νομιζόμεν ὅτι εἶνε ἡπατή μένοι ἐκεῖνοι εἰτινας φρονοῦν ὅτι ἡ εὐθηνία εἶνε καλὸν πρᾶγμα. Ἡ εὐθηνία

είνε σημεῖον δυστυχίας ἑκάστου τόπου ἐνῶ ἡ ἀκριβεία, τῶν τροφίμων μάλιστα, εἶνε ἀπόδειξις εὐτυχίας. Ἡ εὐθηνία εἶνε καταστροφή γενική τῶν τῶν παραγωγέων, τῶν γεωργῶν δηλαδή, ὅσον καὶ τῶν καταναλωτῶν, τῶν μὴ γεωργῶν δηλαδή, τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐμπόρων κ. λ. καὶ ἰδοὺ πως.

Ὅταν εἶνε εὐθηνία εἰς τὸν οἶτον κριθῆν καὶ λοιπὰ τοιαῦτα εἶδη, σημαίνει ὅτι ἡ παραγωγή ἄλλων, κύκλω ἡμῶν μερῶν, εἶνε εὐτυχῆς τόσον, ὡς συμφέρει ἡ εἰσαγωγή, καὶ ὅταν γίνηται εἰσαγωγή, τότε τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐντόπιου γεωργοῦ ἢ μένει εἰς τιμὴν ἢ ἐξ ἀνάγκης θὰ πωληθῆ εἰς εὐτελεῆ τιμὴν. Τότε ὁ γεωργός, ὅς τις ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ μέρος, λαμβάνων ὀλίγα ἐκ τοῦ προϊόντος του, ἀναγκάζεται γὰρ περιορίζῃ τὰς δρέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας του, διότι ἡ τιμὴ τῶν ἄλλων εἰδῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνάγκη, δὲν ἀκολουθεῖ τὴν τιμὴν τοῦ προϊόντος του. Τὰ ἐνδύματα π. χ. καὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ ὄρυζιον καὶ τὸ σάπωνιον, ἀφ' ὧν ἔχει ἀνάγκη ὁ γεωργός μένουσιν ὑψωμένα εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ μόνον τὸ πρᾶγμα του ἐξητελεῖσθαι. Δυσυχεῖ λοιπὸν ὁ γεωργός, διότι ὅσα λαμβάνει δὲν ἐπαρκούν οὔτε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του οὔτε εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του, δυσυχεῖ δὲ καὶ ὁ ἐμπόρος διότι δὲν ἐξοδεύει πρᾶγμα ἢ δὲν λαμβάνει χρήματα, δυσυχεῖ δὲ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι δὲν εὐρίσκει ἐργασίαν, ἢ, ἐὰν εὐρίσκη, τὸ ἡμέρομισθιον μόλις τὸν ἀρκεῖ πρὸς τροφήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν προέρχεται ἡ κασιμότης πάσης ἐργασίας, ὡς συνέβη ἑφέτος εἰς τὴν νῆσον ὀλόκληρον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Λεμησσόν, ὅπου, ὡς γνωρίζομεν, ἐνῶ ἄλλοτε ἦσαν ὑψωμένα, τὰ τρόφιμα κυρίως, εἰς δυσανάλογον ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς νήσου πόλεις τιμὴν καὶ παρεπονόμεθα δι' αὐτὸ, κατήντησαν ἐσχάτως εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων τιμὴν, κατήλθεν ἐπομένως ὡς βλέπομεν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων κασιμότητα.

Ὅταν ὁμοῦ πωλῆ ὁ παραγωγεὺς, δηλ. ὁ γεωργός τὸ πρᾶγμα του εἰς ὑψωμένην τιμὴν, τότε σημαίνει ὅτι κάμνει ἐξαγωγήν τοῦ προϊόντος του, ὅτι ἐπομένως ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα του, καὶ ὁ γεωργός τότε λαμβάνων πολλά, ἐξοδεύει καὶ ἀπειδῶς εἰς τὰς λοιπὰς ἀνάγκας του. Τότε συνευτυχοῦν καὶ οἱ ὀλιγώτεροι τῶν γεωργῶν καταναλωταί. Συνευτυχεῖ δηλ. καὶ ὁ ἐμπόρος, διότι ἐξοδεύει πρᾶγμα καὶ λαμβάνει χρήματα, συνευτυχεῖ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι εὐρίσκει ἐργασίαν καὶ λαμβάνει ἡμερομισθιον καλόν.

Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν τὴν κλίσην τῶν μηχανῶν καλὴν

οἰωνόν. Ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν εἰσαγωγήν σίτου καὶ ἀλεύρου, ἐπομένως συμφέρει εἰς τὰς μηχανὰς νὰ ἐργασθῶσιν. Αἱ μηχαναὶ δὲ νὰ ἐργασθῶσιν ἀσκάζονται νὰ ἀγοράζωσιν τὸν ἐντόπιον σίτον. Ἰδοὺ ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα τοῦ γεωργοῦ. Ὁ γεωργός ἐξοδεύων τὸ πρᾶγμα του ἐκπληροῖ καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀνάγκας του, ἀρα καὶ ὁ τεχνίτης καὶ ὁ ἐμπόρος συνευτυχοῦν μετ' αὐτοῦ.

Θ' ἀρχίσωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ τρώγομεν τὸ γλυκὺ ἀλεύρον τοῦ τόπου μας, αἰσθανόμενοι μετὰ τῆς γλυκύτητός του καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ἣν δίδομεν τὸ χρῆμά μας εἰς τοὺς ἀδελφούς μας γεωργούς, τὸ ἐκβάλλομεν δηλαδή ἀπὸ τῆς μιᾶς τζέπης μας καὶ τὸ βάλλομεν εἰς τὴν ἄλλην, χωρὶς νὰ τὸ ἐκσφενδονίζωμεν ἐξω τοῦ τόπου, καὶ θὰ παύσωμεν πλέον τρώγοντες τὰ ξένα ἐκεῖνα ἀλευρα, τῶν ὁποῖων ἡ γευσις καὶ ἡ ὄσμη καταστᾶ ἀνυπόφορος εὐθὺς ἅμα κρυώσῃ ὁ ἄρτος. Καθὼς τὸν τρώγομεν ξένον ἄρτον, ἀπόδειξις ὅτι προχωροῦμεν πρὸς τὴν δυσυχίαν. Ἰδοὺ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπεστηρίζομεν ἄλλοτε τὴν ἐπιβολὴν ἐλαφροῦ τινος φόρου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀλεύρων, ὅταν ὑπάρχῃ ἐντόπιον πρᾶγμα καὶ ὁμοῦ, χωρὶς νὰ σκεπτόμεθα ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, 40 χιλ. περίπου λίρας ἴσως θὰ ἐτρέψθησεν ἐκ Κύπρου, προτιμῶμεν τὰ ἀλευρά της, τὰ ὁποῖα ἀγοράζομεν κατὰ 5 καὶ 8 γρ. ἀκριβώτερα τῶν ἐντοπίων. Ἰδοὺ τί γίνεται ὅταν δὲν σκεπτόμεθα καλῶς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τὸ συμφέρον μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀτάξεως διωρίσθη ἐν Λάρνακι ὡς γράφει ἡ «Ἀκρόπολις» ὁ κ. Ἰω. Κιργούσιος, ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς ἀτάξεως τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβείας. Ἐλπίζομεν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας νὰ ἀνασυσταθῇ τὸ ὑποπροξενεῖον.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, ὠρᾶ 7 1/2 π. μ. ἠτύοκτόνησε διὰ πιστολίου ἐντὸς τῆς οἰκίας του, ἐν Κτήματι Πάφου, ὁ Γιάγκος Δημητριάδης, ἀνὴρ εὐπόλητος καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐντιμοτάτων καὶ εὐπορωτέρων ἐμπόρων γνωρίζομενος. Λόγοι δικαιολογοῦντες τὴν ἀπονενομημένην ταύτην πράξιν δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ μακαρίτης εἶχεν ἰδιοτροπίας τινὰς ἤτο δὲ ἀφωσιωμένος ὅπως εἰς τὸ ἐμπόριόν του. Ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας τὸν ἐβλεπέ τις εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ πλήρες ἐμπορικόν

κατάστημά του, χωρὶς οὐδέποτε νὰ τὸν ἴδῃ τις εἰς καφενεῖα ἢ ἄλλα μέρη. Λίαν προσηλωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ἐλυπεῖτο κατὰ καρδίαν ὅταν ἐργασία δὲν ὑπῆρχε, διὸ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς μεγάλη ἐμπορικὴ ἀπραξία καταμαστιζεῖ ὀλόκληρον τὴν νῆσον καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν Πάφον, ἡ μελαγχολία, ἡ θλιψίς καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ μακαρίτου δὲν εἶχον ὄρια, διότι προσέβλεπε βλάβην εἰς τὰ οικονομικά του. Προσεβλήθη κατόπιν καὶ ὑπὸ ἐπιμόνου πυρετοῦ, ὑποπτέυετο δὲ ὅτι ἐπαθεν ὑπὸ φθίσεως, ὑφ' ἧς πρό τινος συγγενῆς τοῦ τις ἐπαθε καὶ ἀπεβίωσε. Ἡ ἰδέα αὐτὴ τὸν ἐδασάνιζε διήνεκῶς. Τὴν παρελθούσαν λοιπὸν Κυριακὴν ἐσηκώθη τὸ πρωὶ καὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνστ. Ι. Πηλαβάκη, ὅπου ἐσχάτως ἐμεινε πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος, ἤθελεν ἐπιμόνως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐκεῖ πλησίον κειμένην οἰκίαν του. Μετέβη ἐκεῖ καὶ πρὶν ἢ τὸν προφθάσῃ ἡ ἀκολουθοῦσα αὐτὸν σύζυγός του ἤρπασε τὸ πιστόλιον καὶ ἠτύοκτόνησεν. Ἡ σφαῖρα εἰσελθοῦσα ἀπὸ πλησίον τοῦ ὠτός, ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. Ἐγκαταλείπει σύζυγον, τέσσαρα ἄρρενα καὶ δύο θήλεα τέκνα. Τὸ Κτήμα καὶ ἡ Πάφος ἐν γενεῇ ἐκλαυσαν ἀπαρηγόρητα ἐπὶ τῇ στερήσει ταιούτου ἀνδρός.

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι τὸ μόλυσμα τοῦτο τῶν αὐτοκτονιῶν μετεδόθη ἀπὸ τινος καὶ εἰς τὴν νῆσόν μας. Ἐντὸς ἔτους τρεῖς τοιαῦται ἐγένοντο ὑπὸ κυπρίων. Ἀτελής ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν οὗτος, ἀδυνατῶν ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ πάσης ἠθικῆς ἢ ὕλικῆς βλάβης ἢ στενοχωρίας καταφεύγῃ εἰς μέσον τοιοῦτο πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ καταπιέζοντος αὐτὸν βάρους.

Ἡ ἐσοδία τῶν χαρουπιῶν ἑφέτος καθυστέρησε πολὺ τῆς περυσινῆς. Κατὰ τοὺς εἰδήμονας, μόλις θὰ ἀνέλθῃ τὸ ποσὸν τούτων εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ περυσίου, ἦτοι περὶ τὰς 20 περίπου χιλ. χαλεπικὰ καντάρια.

Θάρρος! Ἐὰν δὲν ἔχωμεν ἱεροκήρυκας νὰ διδάσκωσιν ἐπ' ἁμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν ὁμοῦς ἱερεῖς, καταρθοῦντας διὰ τῆς διδαχῆς τῶν νὰ ἐρημώσωσιν οἰκογενεῖας, στεροῦντες

αὐτὰς τοῦ μόνου στριγματοῦ τῶν. Καλόγηρός τις Λευκωσιῆτος, μεμνημένος τὰ τοῦ ἀσκητικοῦ βίου, (ἀλλ' ἐντὸς πόλεων, καὶ ὄχι ὀρέων,) κατῴρθωσε πρό τινος καιροῦ διὰ τῶν διδασκῶν του ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ζῇ μεταξὺ τοῦ θορυβώδους καὶ σκανδαλώδους τούτου κόσμου, (καὶ ὁμοῦς ἐκεῖνος ζῇ καὶ ἀπολαμβάνει καλῶς τὰ τοῦ κόσμου,) καὶ ὅτι ἡ ἀγαμία εἶνε ἀρεστωτέρα εἰς τὸν Θεόν (ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀνακάλυψε τοῦτο), κατῴρθωσε ἐλέγομεν ὅστε τέσσαρες μὲν νέοι, ἀπὸ 17 μέχρις 28 ἐτῶν, υἱοὶ τοῦ γ' Χαράλαμπ' Ἰωσήφ ἀπὸ χωρίον Καίμακλιν νὰ γαρῖσωσιν εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἄλλον πᾶσαν τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν καὶ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος, ἀφέντες τοὺς γονεῖς ἀπρостаλεύτους, θρηνοῦντας καὶ τὰ μαῦρα ἐνδυθέντας, ὡς ἐκ τῆς στέρσεώς των, τέσσαρες δὲ ἄλλοι, σύντροφοι τῶν πρώτων, κινδυνεύουν νὰ πράξωσιν τὸ αὐτὸ. νέαι δὲ τινες ἐνεδύθησαν τὰ μαῦρα καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς γονεῖς διὰ νὰ μονάσωσιν εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον Λευκωσίας, ἐν δὲν ἐμάνθανε ταῦτα πάντα ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἔθετε τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας ἱεροδιδασκαλικὰς δρέξεις τοῦ εὐλαβεστάτου καλογήρου, ὅστις οὔτε τὸ ἅγιον Ὄρος ἐπεθύμησέ ποτε οὔτε τὴν μοναζίαν ἦν συμβουλεύει, οὔτε ἀπὸ τὸ ἀλισθερίσι του ἀπεφασισέ ποτε (ὁ Θεὸς φυλάξαι) νὰ φανῇ συγκαταβατικὸς εἰς τὸν ἀδελφὸν του χριστιανόν.

Ταύτας καὶ πλείστας ἄλλας πληροφορίας ἔχομεν περὶ τοῦ νέου τούτου εὐαγγελικοῦ κήρυκος, τὰς ὁποίας ὁμοῦς παραλείπομεν, ἀφοῦ ἀνωτέρα βία καταγίνεται ἤδη νὰ ἐνοήσῃ καλῶς τὰ εὐαγγελικὰ διδάγματα.

Κατὰ τὴν συνάδελφον «Ἐνώστιν» τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ὁ ἐπὶ τοῦ Σταυροβουνίου ναοῦ τοῦ Σταυροῦ, τοῦ «Θεοκρεμάστου» ἐπιλεγόμενου, ἐγένετο ἐσωτερικῶς παρανάλωμα τοῦ πυρός, καέντων πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰκόνων, στασιδίων, κανδύλων κ. λ., ἐτι δὲ καὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Σταυροῦ, πλὴν τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεφυτευμένου ἱεροῦ τεμαχίου τοῦ τιμίου ξύλου, ὅπερ εὐρέθη ἀνέπαφον μεταξὺ τῆς τέ-

είνε σημεῖον δυστυχίας ἐκάστου τόπου ἐνῶ ἡ ἀκριβεία τῶν τροφίμων μάλιτα, εἶνε ἀπόδειξις εὐτυχίας. Ἡ εὐθηνία εἶνε καταστροφή γενική τῶν τῶν παραγωγῶν, τῶν γεωργῶν δηλαδή, ὅσον καὶ τῶν καταναλωτῶν, τῶν μὴ γεωργῶν δηλαδή, τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐμπόρων κ. λ. καὶ ἰδοὺ πως.

Ὅταν εἶνε εὐθηνία εἰς τὸν σίτον κριθῆν καὶ λοιπὰ τοιαῦτα εἶδη, σημαίνει ὅτι ἡ παραγωγή ἄλλων, κύκλω ἡμῶν μερῶν, εἶνε εὐτυχῆς τῶσον, ὡς συμφέρει ἡ εἰσαγωγή, καὶ ὅταν γίνῃται εἰσαγωγή, τότε τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐντόπιου γεωργοῦ ἢ μένει ἐστίμῳ ἢ ἐξ ἀνάγκης θὰ πωληθῆ εἰς εὐτελεῆ τιμήν. Τότε ὁ γεωργός, ὅςτις ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ μέρος, λαμβάνων ὀλίγα ἐκ τοῦ προϊόντος του, ἀναγκάζεται γὰρ περιορίζῃ τὰς ὀρέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας του, διότι ἡ τιμὴ τῶν ἄλλων εἰδῶν, ἀπὸ τῶν ὁποῖα εἶνε ἀνάγκη, δὲν ἀκολουθεῖ τὴν τιμὴν τοῦ προϊόντος του. Τὰ ἐνδύματα π. χ. καὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ ὄρυζιον καὶ τὸ σάπωνιον, ἅφ' ὧν εἶνε ἀνάγκη ὁ γεωργός μένουσιν ὑψωμένα εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ μόνον τὸ πρᾶγμα του ἐξηυτελίσθη. Δυστυχεῖ λοιπὸν ὁ γεωργός, διότι ὅσα λαμβάνει δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του οὔτε εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του, δυστυχεῖ δὲ καὶ ὁ ἔμπορος διότι δὲν ἐξοδεύει πρᾶγμα ἢ δὲν λαμβάνει χρήματα, δυστυχεῖ δὲ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι δὲν εὐρίσκει ἐργασίαν, ἢ, ἐὰν εὐρίσκη, τὸ ἡμέρομισθιον μόλις τὸν ἀρκεῖ πρὸς τροφήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν προέρχεται ἡ κασιμότης πάσης ἐργασίας, ὡς συνέβη ἐφέτος εἰς τὴν νῆσον ὀλόκληρον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Δεμησσὸν, ὅπου, ὡς γνωρίζομεν, ἐνὸς ἄλλοτε ἦσαν ὑψωμένα, τὰ τρόφιμα κυρίως, εἰς δυσανάλογον ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς νήσου πόλεις τιμὴν καὶ παρεπονούμεθα δι' αὐτὸ, κατήντησαν ἐσχάτως εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων τιμὴν, κατήλθεν ἐπομένως ὡς βλέπομεν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων κασιμότητα.

Ὅταν ὁμοῦ πωλῆ ὁ παραγωγὸς, δηλ. ὁ γεωργός τὸ πρᾶγμα του εἰς ὑψωμένην τιμὴν, τότε σημαίνει ὅτι κάμνει ἐξαγωγήν τοῦ προϊόντος του, ὅτι ἐπομένως ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα του, καὶ ὁ γεωργός τότε λαμβάνων πολλά, ἐξοδεύει καὶ ἀπειδῶς εἰς τὰς λοιπὰς ἀνάγκας του. Τότε συνευτυχοῦν καὶ οἱ ὀλιγώτεροι τῶν γεωργῶν καταναλωταί. Συνευτυχεῖ δηλ. καὶ ὁ ἔμπορος, διότι ἐξοδεύει πρᾶγμα καὶ λαμβάνει χρήματα, συνευτυχεῖ καὶ ὁ τεχνίτης, διότι εὐρίσκει ἐργασίαν καὶ λαμβάνει ἡμερομισθίον καλόν.

Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν τὴν κλίσην τῶν μηχανῶν καλὸν

οἰωνόν. Ἐπέθη τέρμα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν σίτου καὶ ἀλεύρου, ἐπομένως συμφέρει εἰς τὰς μηχανὰς νὰ ἐργασθῶσιν. Αἱ μηχαναὶ δὲ νὰ ἐργασθῶσιν ἀσφαλῶς νὰ ἀγοράζωσιν τὸν ἐντόπιον σίτον. Ἰδοὺ ἐξοδεύεται τὸ πρᾶγμα τοῦ γεωργοῦ. Ὁ γεωργός ἐξοδεύων τὸ πρᾶγμα του ἐκπληροῖ καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀνάγκας του, ἄρα καὶ ὁ τεχνίτης καὶ ὁ ἔμπορος συνευτυχοῦν μετ' αὐτοῦ.

Ὅ ἀρχίσωμεν λοιπὸν καὶ πάλιν νὰ τρώγωμεν τὸ γλυκὺ ἀλεύρον τοῦ τόπου μας, αἰσθανόμενοι μετὰ τῆς γλυκύτητός του καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι δίδομεν τὸ χρήμα μας εἰς τοὺς ἀδελφούς μας γεωργούς, τὸ ἐκβάλλομεν δηλαδή ἀπὸ τῆς μιάς τζέπης μας καὶ τὸ βάλλομεν εἰς τὴν ἄλλην, χωρὶς νὰ τὸ ἐκσφενδονίζωμεν ἔξω τοῦ τόπου, καὶ θὰ παύσωμεν πλέον τρώγοντες τὰ ξένα ἐκεῖνα ἀλευρα, τῶν ὁποίων ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὄσμη καταστᾶ ἀνυπόφορος εὐθὺς ἅμα κρουσῆ ὁ ἄρτος. Καθόσον τρώγωμεν ξένον ἄρτον, ἀπόδειξις ὅτι προχωροῦμεν πρὸς τὴν δυστυχίαν. Ἰδοὺ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπεστηρίζομεν ἄλλοτε τὴν ἐπιβολὴν ἐλαφροῦ τινος φόρου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀλεύρων, ὅταν ὑπάρχη ἐντόπιον πρᾶγμα. Καὶ ὁμοῦ, χωρὶς νὰ σκεπτόμεθα ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους, 40 χιλ. περίπου λίρας ἴσως θὰ ἐτράθησεν ἐκ Κύπρου, προτιμῶμεν τὰ ἀλευρά της, τὰ ὁποῖα ἀγοράζομεν κατὰ 5 καὶ 8 γρ. ἀκριβώτερα τῶν ἐντοπίων. Ἰδοὺ γίνεται ὅταν δὲν σκεπτόμεθα καλῶς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τὸ συμφέρον μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἀτάξως διωρίσθη ἐν Λάρνακι ὡς γράφει ἡ «Ἀκρόπολις» δ κ. Ἰω. Κιργούσιος, ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς ἀτάξως τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβεΐας. Ἐλπίζομεν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας νὰ ἀνασυσταθῇ τὸ ὑποπροξενεῖον.

Τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ, ὠρα 7 1/2 π. μ. ἠτύχτησεν διὰ πιστολίου ἐντὸς τῆς οἰκίας του, ἐν Κτήματι Πάφου, ὁ Γιάγκος Δημητριάδης, ἀνὴρ εὐπάληπτος καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐντιμοτάτων καὶ εὐπορωτέρων ἐμπόρων γνωρίζομενος. Λόγοι δικαιολογοῦντες τὴν ἀπονενοημένην ταύτην πράξιν δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ μακαρίτης εἶχεν ἰδιοτροπίας τινὰς ἤτο δὲ ἀφωσιωμένος ὅλως εἰς τὸ ἐμπόριόν του. Ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας τὸν ἐβλεπέ τις εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ πλήρες ἐμπορικὸν

κατάστημά του, χωρὶς οὐδέποτε νὰ τὸν ἴδῃ τις εἰς καφενεῖα ἢ ἄλλα μέρη. Λίαν προσηλωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ἐλυπεῖτο κατὰ καρδιά ὅταν ἐργασία δὲν ὑπῆρχε, διὸ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς μεγάλη ἐμπορικὴ ἀπραξία καταμαστίζει ὀλόκληρον τὴν νῆσον καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὴν Πάφον, ἡ μελαγχολία, ἡ θλίψις καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ μακαρίτου δὲν εἶχον ὄρια, διότι προσέβλεπε βλάβην εἰς τὰ οικονομικά του. Προσεβλήθη κατόπιν καὶ ὑπὸ ἐπιμόνου πυρετοῦ, ὑπωπτεύετο δὲ ὅτι ἐπαθεν ὑπὸ φθίσεως, ὑφ' ἧς πρό τινος συγγενῆς τοῦ τις ἔπαθε καὶ ἀπεβίωσε. Ἡ ἰδέα αὐτὴ τὸν ἐδασάνιζε διηνεκῶς. Τὴν παρελθούσῃ λοιπὸν Κυριακῇ ἐσηκώθη τὸ πρωὶ καὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνστ. Ι. Πηλαβάκη, ὅπου ἐσχάτως ἐμεινε πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος, ἤθελεν ἐπιμόνωσιν νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἐκεῖ πλησίον κειμένην οἰκίαν του. Μετέβη ἐκεῖ καὶ πρὶν ἢ τὸν προφθάσῃ ἡ ἀκολουθοῦσα αὐτὸν σύζυγός του ἤρπασε τὸ πιστόλιον καὶ ἠτύχτησεν. Ἡ σφαῖρα εἰσελθοῦσα ἀπὸ πλησίον τοῦ ὠτός, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. Ἐγκαταλείπει σύζυγον, τέσσαρα ἄρρενα καὶ δύο θήλας τέκνα. Τὸ Κτήμα καὶ ἡ Πάφος ἐν γένει ἐκλαυσαν ἀπαρηγόρητα ἐπὶ τῇ στερήσει ταιούτου ἀνδρός.

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι τὸ μόλυσμα τοῦτο τῶν αὐτοκτονιῶν μετεδόθη ἀπὸ τινος καὶ εἰς τὴν νῆσόν μας. Ἐντὸς ἔτους τρεῖς τοιαῦται ἐγένοντο ὑπὸ κυπρίων. Ἄτελής ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν οὗτος, ἀδυνατῶν ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ πάσης ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς βλάβης ἢ στενοχωρίας καταφεύγῃ εἰς μέσον τοιοῦτο πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ καταπιέζοντος αὐτὸν βάρους.

Ἡ ἐσοδία τῶν χαρουπιῶν ἐφέτος καθυστέρησε πολὺ τῆς περυσινῆς. Κατὰ τοὺς εἰδήμονας, μόλις θὰ ἀνέλθῃ τὸ ποσὸν τούτων εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ περυσίου, ἦτοι περὶ τὰς 20 περίπου χιλ. χαλεπικὰ καντάρια.

Θάρος! Ἐὰν δὲν ἔχωμεν ἱεροκήρυκας νὰ διδάσκωσιν ἐπ' ἁμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν ὁμοῦς ἱερεῖς, καταρθοῦντας διὰ τῆς διδασκίας τῶν νὰ ἐρημώσωσιν οἰκογενεῖας, στεροῦντες

αὐτὰς τοῦ μόνου στριγγματος τῶν. Καλόγηρός τις Λευκωσιότης, μεμυημένος τὰ τοῦ ἀσκητικοῦ βίου, (ἀλλ' ἐντὸς πόλεων, καὶ ὄχι ὁρέων,) κατώρθωσε πρό τινος καιροῦ διὰ τῶν διδασκῶν του ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν πρέπει νὰ ζῆ μεταξὺ τοῦ θορυβώδους καὶ σκανδαλώδους τούτου κόσμου, (καὶ ὁμοῦς ἐκεῖνος ζῆ καὶ ἀπολαμβάνει καλῶς τὰ τοῦ κόσμου,) καὶ ὅτι ἡ ἀγαμία εἶνε ἀρεστωτέρα εἰς τὸν Θεὸν (ἀγνωσοῦμεν πόθεν ἀνακάλυψε τοῦτο), κατώρθωσε ἐλεγγόμενῶς τεσσαρες μὲν νεοί, ἀπὸ 17 μέχρις 28 ἐτῶν, υἱοὶ τοῦ γ' Χαράλαμπ' Ἰωσήφ ἀπὸ χωρίον Καίμακλι νὰ γαρίσωσιν εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον πᾶσαν τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν καὶ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος, ἀφέντες τοὺς γονεῖς ἀπρостаλεύτους, θρηνοῦντας καὶ τὰ μαῦρα ἐνδυθέντας, ὡς ἐκ τῆς στερησεῶς τῶν, τέσσαρες δὲ ἄλλοι, σύντροφοι τῶν πρώτων, κινδυνεύουν νὰ πράξωσιν τὸ αὐτὸ. Νεαί δὲ τινες ἐνεδύθησαν τὰ μαῦρα καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς γονεῖς διὰ νὰ μονάσωσιν εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον Λευκωσίας, ἐν δὲν ἐμάνθανε ταῦτα πάντα ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἔθετε τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας ἱεροδιδασκαλικὰς ὀρέξεις τοῦ εὐλαβεστάτου καλογήρου, ὅστις οὔτε τὸ ἅγιον Ὄρος ἐπεθύμησέ ποτε οὔτε τὴν μοναζίαν ἦν συμβουλεύει, οὔτε ἀπὸ τὸ ἀλισθερίσι του ἀπεφάσισέ ποτε (ὁ Θεὸς φυλάξαι) νὰ φανῇ συγκαταβατικὸς εἰς τὸν ἀδελφὸν του χριστιανόν.

Ταύτας καὶ πλείστας ἄλλας πληροφορίας ἔχομεν περὶ τοῦ νέου τούτου εὐαγγελιστοῦ κήρυκος, τὰς ὁποίας ὁμοῦς παραλείπομεν, ἀφοῦ ἀνωτέρα βία καταγίνεται ἤδη νὰ ἐνοήσῃ καλῶς τὰ εὐαγγελικὰ διδάγματα.

Κατὰ τὴν συνάδελφον «Ἐνώστιν» τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὁ ἐπὶ τοῦ Σταυροβουνίου ναοῦ τοῦ Σταυροῦ, τοῦ «Θεοκρεμάστου» ἐπιλεγόμενου, ἐγένετο ἐσωτερικῶς παρανάλωμα τοῦ πυρός, καέντων πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰκόνων, στασιδίων, κανδύλων κ. λ., ἐτι δὲ καὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Σταυροῦ, πλὴν τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεφυτευμένου ἱεροῦ τεμαχίου τοῦ τιμίου ξύλου, ὅπερ εὐρέθη ἀνέπαφον μεταξὺ τῆς τέ-

φαίνην τον Σ Βιέννην τον καλός ο κα

επτεμβριον, και εις Οκτωβριον, αν ηραι φός.

Η Ίτα δυνάμει μαλαν της Ι υπό Βερολινον, 4. Οι πρίγκητες Αββάς βέης και Λωχάμετ Αλη βέης, υιοί της Α. Γ. του Χεδίβου αφίχοντο εις Βερολινον και φειγνται δεκτοί σήμερον υπό του Αυτοκράτορος.

Η Α Εφημερίς της Κολωνίας κηρύττει νυν υποβολιμαίαν την έκθεσιν του κ. Βίσμαρκ ην έδημοσίωσεν η Νέα Επιθεώρησις.

Πλαστά γραμμάτια των 500 φρ. της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος ανεκαλύφθησαν εν Αθήναις.

Κατά τον «Χρόνον» θα συνέλθη εις Βερολινον συνέδριον πρός διευθέτησιν του βουλγαρικού ζητήματος.

Από της 1 Σεπτεμβρίου προσεχούς τα ιταλικά τελωνεία θα ζητώσι πιστοποιητικά προελεύσεως εφ' όλων των ξένων προϊόντων, πλην των κομιζομένων εκ των πέραν του Σουέζ και του Γιβραλτάρ μερών.

Η Γερμανία και η Αυστρία επιδοκιμάζουν την ιταλικήν διακρίνωσιν περι της Μασσαβας.

Φαίνεται βέβαιον ότι συνέντευ

εις θα γείνη προσεχώς μεταξύ του κ. δε Γίερσ και του πρίγκηπος Βίσμαρκ ης εις θα έχη παρακολουθησά την ενεργείαν συνεδρίον εις Βερολινον, όπερ θ' ασχοληθη αποκλειστικώς περι του βουλγαρικού ζητήματος.

Ο βασιλεύς Γεώργιος αφίχθη εις Πετρούπολιν την Κυριακήν, απήλθε δε κατ' ευθείαν εκ του σταθμού εις το μέγαρον Παυλόφσκη, ενθα διατρίβει η βασιλισσα.

Των εορτών του Κιέβου συμμετέσχε τοις εως και ο αρχιεπίσκοπος Καντέρβουργίας απενθύνας γράμμα, εν φ' εύχεται υπέρ της ένωσης της αγγλικανικής και της ορθοδόξου Εκκλησίας κατό του εν Ρώμη κοινού έχθρου, του Πάπα. Εν καθολικαίς χώραις η έκδηλωσις αυτή κατεκρίθη ως άτοπος.

Καρλσρούη, 23[3 Αυγούστου. Ο μέγας δούξ της Βάδης εξέπεμψεν εις Αιδελβέργην τον ύπασιστην του ταγμασάρχην Μύλλερ, ίνα συγχαρή τον Ελληνα διάδοχον Κωνσταντίνον κατά την ήμέραν των γενεθλίων και επιδώσ ην αὐτῷ ως ένθύμημα μέγαν χιλιογραφίαν, περιστώσαν την Αιδελβέργην.

Αθήναι, 22[3 Αυγούστου. Ο Σουλτάνος, θέλων να φανή αρεστός τῷ βασιλεϊ Γεωργίω και να συσφιγῆ στενότερον τας φιλικὰς πρὸς την Ελλάδα σχέσεις, διέταξε τον διοικητήν Βιτωλίας να συνάψ ην αὐτῷ επίσημον σχέσηιν πρὸς τον πρόξενον Παρουριῶν.

Τὸ δημοκρατικὸν συμβούλιον μετὰ ζωηράν συζήτησιν, απέρρι-

ψε διά ψήφων 40 κατὰ 23 την βολίθειαν εκ 10.000 φρ. ην η επιτροπή της εργασίας προτίθετο να παραχωρήσ η εις τοὺς εν απεργίᾳ εργάτας.

Επίσης απερίφθη διά ψήφων 49 κατὰ 16 πρότασις μομφῆς προταθείσα κατὰ του διευθυντοῦ της αστυνομίας.

Παρίσιοι, 27.

Οι εν απεργίᾳ εργάται έξηκολούθουν σήμερον διατρέχοντες την πόλιν, διηρημένοι εις ομάδας και προσκαλούντες εκείνους οίτινες εργάζονται εισέτι να ένωθωσι μετ' αυτών συλληψαι έγένοντο. Ούδεν δυσάρεστον έπεισόδιον προέκυψε εκ τούτου.

Οι απεργοί ζητοῦσι να συνέλθωσιν ιδιαιτέρως εν τῇ πλατείᾳ της Βυστίλλης, αλλ' οι φύλακες διαλύουσιν αυτοὺς εύκόλως. Οι απεργοί ανερχονται ήδη εν συνόλῳ εις 6.000 περίπου.

Αγ Στέφανος, 27.

5,000 εργάται της ιδιοποιίας έτέθησαν εν απεργίᾳ. Φόβος υπάρχει, μήπως η απεργία γενικευθῆ μετὰ των εργατῶν της εταιρίας του Όσκάρ.

Παρίσιοι 27 Ιουλ.—Κατὰ τὰς εκ Πετρούπολεως ειδήσεις ιδού πὼς έχουσι τὰ πράγματα μετὰ την εν Πετέρχωφ συνέντευξιν.

Η Ρωσσία διατηρεῖ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ὡς πρὸς την Βουλγαρίαν, η δε Γερμανία διάκειται εὐμενὼς εις τὸ πρόγραμμα τούτο και θα προσπαθῆ να πείσ η την Αυστρίαν να στερῆ η εις αὐτό.

Η Ρωσσία οὐδεμίαν ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν, διατηρεῖ δε την ελευθερίαν της ενεργείας αὐτῆς ὡς

πρὸς τὰ εν Εὐρώπῃ ένδεχεμένας συμφωνήσεσιν.

Ρητοὶ εἰρηνικαὶ διαλεχθαιώσεσιν αντιπροσώπων υπό των δυο αυτοκρατόρων.

Βερολινον 27 Ιουλ.—Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμ. αφίχεται χθές τῇ μεσημβρίᾳ εν Στοκχόλμη.

Αὐτόθεν εσπέρας.—Η αυτοκράτειρα της Γερμανίας έτεκεν αίσίως υίον.

Μία ευφύια του Γαλλεύρανδου.

Ήταν κεκλημένοι εν εσπερίδι τινὶ η κυρία Σταέλ, η θυγάτηρ αὐτῆς και ο πολλὸς Γαλλεύρανδος και επήλθετο μετὰ των κεκλημένων τὸ πανηγύδιον, καθ' ο προκειται να εμβάλ η εις ἀμυχλίαν τον παρακληθήμενον, απετινουν δυσχερῆ ερώτησιν εν ἀπαντήσ η. Η κυρία Σταέλ ερωτῶ τον Γαλλεύρανδον.

—Πρίγκηψ, εν σεῖς, ενὸ και η κόρη μου ήμεθα εντός λέμβου και η λέμβος έξαρνα έναυχαι, ποῖον θα εσπεύδετε να σώσητε πρώτην, την κόρην μου η εμέ;

—Την κόρην σας χωρὶς ἀμφιβολίαν! ἀπαντῶ ταχέως ο πρίγκηψ.

—Τι; ἀνακωνεῖ εὐφροσύν η κυρία Σταέλ, μήπως εἶνε τούτο νέον εἶδος φιλοερνήσεως;

—Καμμία φιλοερνήσις Κυρία, λέγει ή σύγως ο πολύπειρος διπλωμάτης. Σεῖς, η καθ' όλα σοφῆ γυνή, βεβαίως θα γνωρίζετε και να κολυμβάτε.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρατία α ποιότητος γρ.	170—185
» β'	140—165
» κόκκινα	80—120
» ξυσιμμένα	30—40
βακή σούμα 19 βαθ. ή εκ. παρ.	54
σίτες τὸ κολλόν γρ.	18—20
κριθή	7—9
άλευρα αγγυπιακά ο σάκκ. γρ.	112—116
(Με λίραν Αγγλίας 132)	

34 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Τὰ κυριώτερα Ιστορικά γεγονότα. (συνέχεια).

- 1204. Ο αριθμός των επισκοπών της Κύπρου εκ δέκα και τεσσάρων ελαττοῦται εις μόνον τίσσας δυτικάς τε και Ορθοδόξους, τὸ δ' εν Αμμοχώστῳ ἀρχιεπισκοπεῖον μετηνέχθη εις Λευκωσίαν και εδόθη τοῖς Λατίνοις, μείναντος του ορθοδόξου Αρχιεπισκοπείου εν Αμμοχώστῳ μέχρι του έτους 1215 οτε μετηνέχθη και τούτο εις Λευκωσίαν.
- 1205. Ήττα και αιχμαλωσία του Βαλδουίνου, Λατίνου αυτοκράτορος, υπό των Βουλγάρων, όπου και απέθανε.
- 1206. Διεδέχθη τὸ Λατινικὸν βασίλειον ο αδελφὸς του Βαλδουίνου Ερρίκος. Οί Μογγόλοι υπέταξαν την νότιον Κίνα.
- 1208. Το Λονδίον διωφισανώθη εις κοινωνίαν, και οί πολῖται επιτηγχάνουσι παρὰ του βασιλέως Ιωάννου του Ακτιμῆνος, επί τῇ ἀποστασίᾳ των Αγγλων βαρόνων τον Μέγαν Χάρτην καθ' ον οί στέλαρχοι και οί στρατάρχαι και οί δικασταὶ άρχοντες εξελέγοντο παρ' αυτών.
- 1210. Αλέξιος ο Γ' συλλαμβάνεται υπό του Αυτοκράτορος της Νικαίας Θεωδώρου του Λασικάριου και φυλάσσεται και εις φυλακήν δια τῶν διὰ την πρὸς τον εξεβλεφόν του Ισαάκιον διαγωγῆν. Μένει δε βασιλεύς του Πόντου Δαυδ ο Κομνηνός.
- 1212. Φρειδερίκος ο Β' υἱὸς Ερρίκου του Σίλφφινγκ αυτοκράτορος της Γερμανίας ἀπα-

- του Πάπα, πρὸς ον υπεσχέθη σταυροφορίαν. Πλην δὲν απέκτησε τον θρόνον έχων να πολεμήσ η πρὸς Όθωνα τον Δ'.
- 1214. Αλέξανδρος ο Β' υἱὸς Γουλιέλμου του Λέοντος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς της Σκωτίας.
- 1215. Συνεκοροτήθη η δωδεκάτη οἰκουμενική Σύνοδος εις τὸ Λατεράνιον Παλάτιον της Ρώμης. Ο Μέγας Χάρτης περιαιωθείς υπογράφεται υπό του Ιωάννου, βασιλέως της Αγγλίας. Ούτος ο χάρις εθηκε τὰ θεμέλια των Αγγλικῶν ελευθεριών.
- 1216. Ερρίκος Γ' διεδέχθη τον θρόνον της Αγγλίας από τον πτέρα του Ιωάννην Ούνατος του Ερρίκου Λατίνου, αυτοκράτορος του Βυζαντίου ο δε Πέτρος έγγονος του της Γαλλίας Λουδοβίκου σ', στερθείς υπό του Πάπα αυτοκράτωρ του Βυζαντίου ήρχετο με Βενετικὰ πλοία, και συλληφθείς εις τὸ Δυρράχιον υπό του Θεωδώρου δεσπότη της Ηπείρου, έφυλακίσθη διά παντός.
- 1218. Φρειδερίκος β', υἱὸς του Ερρίκου σ', ανέβη εις τον θρόνον της Γερμανίας.
- 1221. Ο β' Φρειδερίκος της Γερμανίας εκστρατεύσας ήλευθέρωσε την Ιερουσαλήμ από τους Τούρκους, και έλαβε τον τίτλον, βασιλεὺς της Ήρουσαλήμ αλλὰ μετ' ὀλίγον πάλιν την εκυρίευσαν οί Τούρκοι. Ροβέρτος ο υἱὸς του Πέτρου εστέφθη αυτοκράτωρ του Βυζαντίου εις τον ναόν της άγίας Σοφίας.
- 1222. Θάνατος Θεωδώρου Λασικάριου του Γραμικῷ αυτοκράτορος διεδέχθη την αυτοκρατορίαν ο γαμβρός του Ιωάννης Βατάκης ο-

- στις κατετρόπως τους Λατίνους πικτηχού και περιόρισε την εξουσίαν των εις μόνην την Κωνσταντινούπολιν.
- 1223. Ο Λουδοβίκος ή, διεδέχθη τον Φίλιππον β, της Γαλλίας.
- 1226. Ο θ' Λουδοβίκος ο Άγιος διεδέχθη τον θρόνον της Γαλλίας από τον ή, Λουδοβίκον.
- 1228. Θάνατος Ροβέρτου του Λατίνου αυτοκράτορος του Βυζαντίου και τον διεδέχθη Ιωάννης ο εκ Βιέννης.
- 1229. Σύστασις των προμερών κριτηρίων της Ιεράς εξέτασεως κατὰ των αίρετικῶν εις πολλές χώρας της καθολικής εκκλησίας, Ερρίκος ο ζ', υἱὸς του Φρειδερίκου β', εστέφθη αυτοκράτωρ της Γερμανίας.
- 1232. Οί Γερμανοί έλλόντες εκ Βηρυτου έγινοντο κύριοι της Κύπρου, εύρεθείσης άνευ υπρατοῦ, εκτός των φρουρίων Μπουραβέντου και του Θεου του έρωτος (άγιου Παρίωνος νῦν) ενθα κατέφυγον αι αδελφαι του ανηλικου βασιλέως Ερρίκου, και αι κυραι της αυλής. Αλλ' ο Ιωάννης Ιβελίνος θεός και κηδεμών του ανηλικου βασιλέως επανελθών εκ Βηρυτου, ενθα υπήγγε να προστατεύσ η αυτην κατὰ των Γερμανῶν, ούσης πατρικής αὐτου κτημοσύνης, εδοτο τὸ σύνθημα γενικής εξεγέρσεως κατὰ των νέων κατακτητῶν αποκρουσθέντες δ' οί Γερμανοί υπ' ὄλων των σημειῶν κατέφυγον και συνεκεντρώθησαν εν Κερυνία, ην εξέλιπον μετὰ δύο έτη.
- Εφεύρεσις των τηλεβόλων ὄπλων υπό Σινών.

- 1234. Η ιερά εξέτασις ενεπιστεύθη εις Δομινικανούς μοναχούς.
- 1235. Οί Μογγόλοι υπό την στρατηγίαν του Βατοῦ, υπέταξαν την Ρωσσίαν, και την Πολωνίαν εκτύπησαν τον Δουκα της Σιλεσίας, και μελονόντι ενίκησαν, ανεχώρησαν εκ της Σιλεσίας.
- 1257. Θάνατος του εκ Βιέννης Ιωάννου Λατίνου, αυτοκράτορος του Βυζαντίου τον διεδέχθη Βαλδουίνος ο β'.
- 1238. Ιάκωβος α, βασιλεύς της Αραγωνίας, απέσπασε την Μαϊέρικαν και την Βαλεντιαν από τους Αραβας.
- 1240. Έκτη σταυροφορία υπό τον Φρειδερίκον Β' αυτοκράτορα της Γερμανίας και Ριχάρδον κόμητα της Κορσουαλίας.
- 1243 Η Ουγγαρία ήρμηώθη από τους Μογγόλους ο δε βασιλεύς της Βελας δ', έφερε ξένους και την κατώκισε.
- 1247. Φερδινάνδος γ', βασιλεύς της Καστιλίας, εκυρίευσε την Κορδοῦβαν, κατέθραν της εν Ισπανία Αραβικής κυριαρχίας, και την Σεβιλίαν, και εκάμεν υποτελείς τους Αραβας, βασιλείς της Γρανάτας και της Μουρξίας.
- 1248. Α'. Σταυροφορική εκστρατεία του Αγίου Λουδοβίκου, θ'. βασιλέως της Γαλλίας.
- 1249. Άλωσις του Πηλουσίου (Δαμιατίου) υπό του Αγίου Λουδοβίκου.

(έπεται συνέχεια).